

România, locul 46 în lume după Jocurile Olimpice de la Tokyo

La încheierea primei săptămâni de concursuri din cadrul Jocurilor Olimpice de la Tokyo, delegația țării noastre avea în palmares patru medalii: una de aur și trei de argint. Tot patru medalii obținuseră sportivii tricolori și la Olimpiada de la Rio de Janeiro, din 2016, numai că atunci medaliile au fost: una de aur, una de argint și două de bronz. În Japonia, prima medalie a României a fost adusă de Ana Maria Popescu: argint la spadă. Tot medalii de argint a mai obținut echipajul masculin de patru rame fără cârmaci, format din Mihăiță Țigănescu, Mugurel Semciuc, Ștefan Berariu și Cosmin Pascari, precum și cel de dublu rame masculin (Marius Cozmiuc, Ciprian Tudosă). Tot canotajul a fost disciplina care a adus țării noastre primul (și ultimul) titlu olimpic la această ediție a Jocurilor, medalia de aur fiind adjudecată de Ancuța Bodnar și Simona Radiș, la dublu vâsle. Din păcate, acestea au rămas și singurele medalii obținute de delegația României la această ediție a Jocurilor Olimpice... Rând pe rând, ceilalți sportivi au clacat, iar delegația țării noastre a încheiat Jocurile pe locul 46 în clasamentul mondial. Cu un loc mai sus, totuși, decât în 2016, la Rio de Janeiro, unde tricolorii au terminat pe locul 47.

Povestea Elenei Leușteanu, prima gimnastă româncă medaliată la Jocurile Olimpice

Chiar dacă în prezent se află într-un mare regres, gimnastica a fost, de-a lungul timpului, unul dintre sporturile care au contribuit substanțial la zestrea de medalii obținute de România la Jocurile Olimpice. Nume precum Nadia Comăneci, Ecaterina Szabo, Lavinia Miloșevici, Cătălina Ponor, Dan Grecu, Marius Urzică, Marian Drăgulescu etc au intrat deja în istoria mondială a acestui sport. Totuși, până la Nadia Comăneci și nota ei de 10, prima de acest gen din istoria gimnasticii, a mai fost o sportivă care a pus România pe harta mondială a acestui sport. Este vorba despre Elena Leușteanu, prima gimnastă din istoria țării noastre care a obținut o medalie la Jocurile Olimpice. A mai practicat handbal și atletism Elena Leușteanu s-a născut la data de 4 august 1935, la Cernăuți, sub numele de Lehniuc. Opt ani mai târziu, din cauza războiului, familia a emigrat la Brașov și și-a schimbat numele în Leușteanu. La școală, profesorii de educație fizică au remarcat-o și au îndemnat-o să meargă la liceul sportiv, unde a început, mai întâi, să practice handbalul, după

care s-a îndreptat către atletism. Și chiar și-a trecut în palmares un titlu de campioană națională la junioare, la proba de triatlon. În 1950, s-a înființat o echipă de gimnastică, iar Elena Leușteanu a fost selecționată și a decis să se dedice acestui sport. Un an mai târziu, gimnasta a fost chemată la lotul național, iar în perioada 1953- 1964 a câștigat șapte titluri de campioană națională. În 1956, Elena a făcut parte din echipa de gimnastică a României la Jocurile Olimpice de la Melbourne și a câștigat medalia de bronz, devenind primul sportiv din țara noastră care își adjucecă o medalie olimpică la această disciplină. Un an mai târziu, la București, Elena Leușteanu câștiga trei medalii de argint la Campionatul European, iar în 1958, obținea medalia de bronz, pe echipe, la Campionatul Mondial de la Moscova. Tot atunci și-a mai trecut în palmares alte două medalii de argint la Campionatul European de la Cracovia.

Nu și-a păstrat medaliile

În 1960, Elena Leușteanu a participat pentru a doua oară la Olimpiadă, la Jocurile de la Roma. Gimnasta a fost însă la un pas să rateze competiția, din cauza unei accidentări suferite la mână. A reușit, totuși, să se recupereze și să concureze, cucerind o nouă medalie de bronz. Avea să fie ultima medalie olimpică, pentru că la Jocurile din 1964, de la Tokyo, nu a mai reușit să prindă podiumul. După această ediție a Jocurilor Olimpice, la vârsta de 29 de ani, Elena Leușteanu (devenită Popescu după căsătorie) a decis să renunțe la activitatea de sportivă, deși nu i-a fost ușor. „După ce am terminat cu gimnastica, m-am simțit ca o pasăre căreia i s-au retezat aripile”, mărturisea dubla medaliată cu bronz, într-un interviu acordat cotidianului Gazeta Sporturilor. A absolvit UNEFS și s-a orientat către o carieră de profesoară de educație fizică. A predat la Catedra de educație fizică a Institutului de Construcții București până la vârsta pensionării. A primit titlurile de Maestru al Sportului și Maestru Emerit al Sportului, iar în 2000, i-a fost conferită Crucea Națională „Serviciul Credincios”, clasa a III-a. S-a stins din viață pe 16 august 2008, la vârsta de 73 de ani. „Medaliile în sine nu au însemnat foarte mult, pe toate le-am dat, am păstrat doar câteva insigne. Cea mai mare recompensă e să rămân în mintea oamenilor”, afirma Elena Leușteanu, rămasă în istoria gimnasticii românești și prin faptul că a fost prima sportivă din țara noastră care în concursul la sol, a folosit un acompaniament muzical, și anume „Rapsodia” de George Enescu.

Trei, Doamne, și toate trei! Fotbalul românesc, repetent în Europa

Ediția 2021-2022 a cupelor europene la fotbal a adus o cruntă dezamăgire fotbalului românesc. Toate cele trei reprezentante ale țării noastre în nou-înființata competiție Conference League au fost eliminate în turul II preliminar, fază a întrecerii în care luaseră startul. Deznodământul este cu atât mai dezamăgitor cu cât adversarele nu sunt niște forțe fotbalistice, dimpotrivă: vicecampiona FCSB a fost învinsă de „celebra” Șahtior Karagandy, din Kazahstan, iar Universitatea Craiova n-a putut trece de FK Laci, din Albania. Singurul eșec scuzabil, dacă îi putem spune așa, este cel al echipei Sepsi Sfântu Gheorghe, care a fost eliminată la loviturile de departajare de slovacii de la Spartak Trnava. Astfel, România continuă în competițiile continentale doar cu CFR Cluj. În momentul scrierii acestui articol, ardelenii erau calificați în turul III preliminar al Ligii Campionilor, unde urmau să înfrunte formația elvețiană Young Boys Berna. Indiferent însă de deznodământ, gruparea din Gruia avea asigurată cel puțin prezența în grupele

Conference League, astfel că, până la sfârșitul anului, prezența în competițiile continentale este realizată.

„Rușine, asta am simțit!”

În momentul când UEFA a lansat noua competiție Conference League, în care urmau să intre reprezentantele țărilor cu coeficient european mai slab, mulți dintre conducătorii cluburilor noastre au strâmbat din nas, că nu e de nasul nostru, că maimarii Europei nu ne vor la „masa bogaților” etc. Iată, însă, că nici măcar în această întrecere nu ne mai descurcăm. FCSB era privită de toată lumea ca mare favorită în dubla întâlnire cu Șahtior Karagandy. Și primul meci de la București părea să confirme asta, chiar dacă a fost câștigat la limită, doar cu 1-0. Nimeni nu se gândea la un dezastru în retur, mai ales că jocul a fost mutat în Armenia, la Erevan, din cauza numărului mare de infectări cu COVID-19 înregistrat în Kazahstan. Gafa portarului Vlad i-a adus însă pe kazahi în avantaj, dar lucrurile păreau să intre în normal odată cu golul egalizator reușit în repriza secundă de Coman. Numai că cei din Karagandy au înscris în ultimele minute de joc și, cum UEFA a eliminat regula golului marcat în deplasare, meciul a intrat în prelungiri, unde nu s-a mai întâmplat nimic, iar câștigătoarea a fost decisă la loviturile de la 11 metri, unde Morușan a ratat iar Vlad n-a apărut nimic, așa că FCSB a suferit una dintre cele mai rușinoase eliminări din Europa din toată istoria sa. Universitatea Craiova a comis-o și ea cu FK Laci, o echipă care nici măcar nu e una de prim rang în Albania și nu se remarcase prin nimic în cupele europene. Cu toate acestea, oltenii au cedat, scor 0-1, turul din Albania, iar rezultatul a stârnit o adevărată furtună în interiorul clubului, antrenorul grec Marinis Ozunidis fiind demis. „Alb-albaștrii” au abordat returul cu Laurențiu Reghecampf pe bancă, acesta fiind numit cu două zile înaintea meciului, iar partida a fost una dezamăgitoare, încheindu-se 0-0. Astfel, Craiova suferă pentru al doilea an la rând o eliminare rușinoasă din Europa, după ce, anul trecut, fusese trimisă acasă de „celebra” Lokomotiv Tbilisi, din Georgia.

Aflată la primul sezon din istorie în Europa, Sepsi Sfântu Gheorghe a reușit să-i țină piept în Slovacia mai experimentatei Spartak Trnava confruntarea încheindu-se nedecis, 0-0. Returul s-a încheiat tot la egalitate, 1-1, și s-a ajuns la loviturile de departajare, unde slovacii au avut nervii mai tari, impunându-se cu 4-3. Totuși, se poate spune că gruparea din Covasna a fost singura reprezentantă a României care nu s-a făcut de răs în Conference League. „O zi neagră pentru fotbalul românesc! Am pierdut contra unor echipe aparent inexistente în fotbalul mare, dar mi-e teamă și de mai rău! Suntem cu un picior în prăpastie. Ar fi fost un accident dacă ar fi pierdut doar o echipă, dar toate trei? Rușine, asta am simțit”, a comentat fostul mare internațional Gică Popescu, după eșecurile celor trei echipe ale noastre.

Olimpicii, cu coada între picioare

Declinul fotbalului românesc nu este vizibil doar la echipele de club. Echipa națională de seniori a ajuns să fie învinsă de formații precum Armenia sau Georgia, iar „olimpicii” s-au întors de la Tokyo cu coada între picioare, după ce au fost bătuți la scor, 4-0, de Coreea de Sud. Chiar dacă ar putea fi invocată scuza că selecționerul Mirel Rădoi a avut la Jocurile Olimpice o echipă încropită, în

condițiile în care jucătorii de bază n-au fost lăsați de cluburile de care aparțin să vină la lot, jocul echipei noastre sub 23 de ani a lăsat mult de dorit. O victorie norocoasă, 1-0, cu Honduras, venită în urma unui autogol, o înfrângere la scor, 0-4, în fața Coreei de Sud (întrun meci în care cel mai bun jucător român a fost portarul Aioanei) și doar 0-0 cu Noua Zeelandă, naționala unei țări în care fotbal joacă doar cei care nu fac față la rugby, acesta este bilanțul înregistrat de selecționata olimpică la Jocurile de la Tokyo. „Trebuie să schimbăm ceva, pentru că nu e bine. Trebuie să reflectăm la ce vom face în următorii 10 ani. Trebuie să fie un proiect național la nivel înalt. Românul e talentat, rămâne să ne organizăm la nivel de conducere”, este concluzia trasă de fostul mare fotbalist Gică Hagi, după toate aceste rezultate.

Mugur Băileșteanu

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*